

РЕШЕНИЕ

№ 2819

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 23.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **10760** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК, вр.чл.211 от Закона за Министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.
Образувано е по жалба от Р. Я. П., срещу Заповед № 5364з-2001/08.10.2021г., издадена от директор Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи.
В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила, основания по чл. 146, т. 3, 4 от АПК. По същество се твърди, че с поведението си служителят не е нарушил разпоредбите на ЗМВР и Инstrukция №8121з-533 от 12.05.2015г. за условията и реда за носене на служебно оръжие. Иска се отмяна на оспорваната заповед и се претендират разноски.
Ответникът – директор Дирекция „Миграция“ при МВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, което да отхвърли оспорването и претендира юрисконсултско възнаграждение.
Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.
Административен съд – София град, след като се запозна с жалбата и с приложените по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна :
Оспорващият – младши инспектор Р. Я. П. заема длъжността старши полицай в сектор „Охрана на принудително и краткосрочно настанени чужденци дом - С.“ към отдел „Специален дом за временно настаняване на чужденци - С.“ при дирекция

„Миграция“-МВР.

За времето от 25.05.2021 г. до 09.06.2021 г. същият е бил в разрешен платен годишен отпуск съгласно заявление рег.№ 10540р- 5662/17.05.2021 г. За периода, през който е ползвал платения годишен отпуск, служителят е съхранявал в метална каса намираща се в дома му на адрес [населено място], [улица], зачисленото му служебно оръжие - пистолет „М.“, със сериен номер ИМ 252388, два броя пълнители, 16 (шестнадесет) броя боеприпаси калибър 9x18, заедно със законно притежаваното от него оръжие - пистолет „В.“ със сериен номер G. с 2 (два) броя пълнители и 20 (двадесет) броя боеприпаси калибър 22. На 03.06.2021 г. около 11:00 часа той заминал извън [населено място], като преди да тръгне оставил служебното и личното си оръжие на съхранение в метална каса намираща се в дома му, която лично заключил и взел ключа от нея със себе си, а втория ключ от металната каса оставил в дома си. На 05.06.2021 г. около 15:00 часа П. се прибрал в дома си, като след проверка на касата установил, че липсва служебното му и лично оръжие, както и документи, които съхранявал там.

Със заповед № 5364з-948/07.06.2021г. е разпоредено извършването на проверка по получени данни за извършено дисциплинарно нарушение, в хода на която проверката да бъдат изяснени мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, да бъдат събрани доказателствата, въз основа на които то е установено, разпоредбите, които са нарушени, правното основание и предвиденото наказание по отношение на разпоредбите на Закона за МВР, Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, Инструкция № 8121з-533 от 12 май 2015 г. за условията и реда за носене на служебно оръжие от служителите по чл. 142, ал. 1 и 3 от ЗМВР, както и на издадените за това заповеди. Със заповед № 1509/11.09.2021г. срокът на проверката е удължен от 20.07.2021г. до 07.10.2021г. За резултатите от извършената проверка са изготвени справка № 5364р-19267/04.10.2021 г. и справка рег. №5364р-13903/20.07.2021г.

На 10.06.2021 г. служителят се е запознал със заповед № 5364з-948/07.06.2021г., съответно на 17.08.021г. се е запознал със заповед № 5364з-1509/11.08.2021 г. Връчени са му покани за запознаване със заповеди, справки и материали рег.№ 5364р-13657/15.07.2021г., рег.№ 5364р-14422/27.07.2021г., рег.№ 5364р-15906/13.08.2021г., рег.№ 5364р-19283/04.10.2021г., рег.№ 5364р-19268/04.10.2021г., съставен е протокол от изслушване пред дисциплинарно наказващ орган рег.№ 5364р-19359/05.10.2021г. и са депозираны обяснения рег. № 10540р-6699/14.06.2021г., рег. № 10540р-8576/16.07.2021г., и възражения рег. № 10540р-9302/29.07.2021г., рег. № 10540р-10658/19.08.2021г. и 10540р- 14370/05.10.2021г. също така оспорваният е запознат и с обобщена справка от проверката рег. № 5364р- 19267/04.10.2021г. и справка рег. № 5364р-13903/20.07.2021г. и дал обяснения.

Въз основа на горното е издадена оспорваната в настоящето производство заповед, с която на служителят Р. П. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца с мотивите, че напускайки [населено място] и оставяйки втория ключ от металната каса, в която е оставил служебното и законно притежаваното от него оръжие в дома си, той не е изпълнил задължението си произтичащо от чл. 3, ал. 1 от Инструкция № 8121з- 533/15.05.2015 г. изм. и доп. с № 8121з-794/13.06.2017 г. и № 8121з-142/07.02.2018 г., да съхранява и да пази от противозаконно отнемане, загубване, повреждане или унищожаване на зачисленото му служебно оръжие. С това свое деяние е извършил нарушение на служебната дисциплина по смисъла на член

194, алинея 2, точка 1, предложение 2-ро от Закона за МВР - „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители, съставомерно по член 200, алинея 1, точка 2 от ЗМВР - „неизпълнение на разпоредбите за съхраняване, опазване и използване на служебни: оръжие, взривни вещества, боеприпаси, имущество, картотеки или служебни карти, полицейски знаци ти документи“, за което е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „ПОРИЦАНИЕ“ за срок от шест месеца до една година.

При така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане като подадена от лице с правен интерес да оспорва, в предвидения преклузивен срок..

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган-директора на Д „Миграция“-МВР , в качеството си на ръководител на структура по чл.37, ал.1, т.5 от ЗМВР, вр.чл.204, т.3 от ЗМВР.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма, отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК. Посочени са правните основания за издаването ѝ, а с оглед асоциираните към нея- чрез позоваването на тях- документи, издадени в хода на предстоящото издаване на заповедта, следва да се приеме, че същата съдържа и фактическите основания за издаването ѝ, и е мотивирана. Ясно и безпротиворечиво е изразена волята на органа защо е издадена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са препятствали правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание. Издадена заповед, с която е разпоредена проверка, срокът на която е удължен по предвидения ред. За резултатите от проверката са изготвени съответните справки, с които служителят е запознат, дадена му е възможност за обяснения, от която той се е възползвал.

По отношение материалната законосъобразност на оспорената заповед съдът приема, че същата е издадена при наличието на установените в закона предпоставки за издаването ѝ.

Съгласно разпоредбата на чл.3, ал.1 от Инструкция № 8121з-533 от 12.05.2015г. за условията и реда за носене на служебно оръжие от служителите по чл. 142, ал.1 и 3 от ЗМВР, служителите на МВР са длъжни да съхраняват и да пазят от противозаконно отнемане, загубване, повреждане или унищожаване зачисленото им служебно оръжие. Оставянето на служебното оръжие в касата при сравнително продължително отсъствие извън населеното място в което живее, както и оставяне на втория ключ в жилището, със сигурност представлява неполагане на достатъчно усилие за съхранение и опазване на зачисленото му оръжие. Като се има предвид, че жилището се посещава от съпругата и детето на служителя, води до извода, че достъп до помещението, където се намира касата имат и други лица, а не само оспорващия. Тук е моментът да се отбележи, че от приложеното по делото сведение от 16.07.2021г. и

по-конкретно т.1, оспорващия е запознат с Инструкцията. В тази връзка е могъл да се възползва от указанията, дадени с разпоредбата на чл.3, ал.2 от Инструкцията, съгласно която при ползване на законоустановен отпуск или при пътуване извън страната, когато не са налице необходимите условия за съхраняване и опазване на служебното оръжие, то се предава за временно съхранение на длъжностното лице, което го е зачислило на служителя. Няма спор, че служителят е разполагал с каса, но това по никакъв начин не препятства да се възползва от тази възможност. Що се касае до личното оръжие, за него е относим Законът за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, където в раздел III, озаглавен придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях е указана възможността за съхранение на оръжието при отсъствие на неговия притежател и нежеланието му да го носи със себе си.

Горното представлява нарушение по смисъла на член 194, алинея 2, точка 1, предложение 2-ро от Закона за МВР - „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители съставомерно по член 200, алинея 1, точка 2 от ЗМВР - „неизпълнение на разпоредбите за съхраняване, опазване и използване на служебни: оръжие, взривни вещества, боеприпаси, имущество, картотеки или служебни карти, полицейски знаци ти документи“, за което е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „ПОРИЦАНИЕ“ за срок от шест месеца до една година. При налагане на наказанието дисциплинарно наказващият орган е дал превес на смекчаващите вината обстоятелства и го е определил в минимален размер, с което правилно е приложена и санкционната норма.

Предвид установеното, оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при спазване на регламентираната форма, при липса на допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Поради това, жалба срещу нея следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на делото, на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК и Тълкувателно решение № 3/13.05.2010 г. по т. д. № 5/2009 г. на ВАС, основателна е претенцията на ответника в негова полза да се присъди юрисконсултско възнаграждение, платимо от жалбоподателя. Съгласно чл. 78, ал. 8, изр. второ от ГПК (изм. ДВ, бр. 8 от 24.01.2017 г.), във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, съдът определя възнаграждението в размер на 100 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, 28-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Я. П., срещу Заповед № 5364з-2001/08.10.2021г., издадена от директор Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи, като неоснователна.

ОСЪЖДА Р. Я. П. да заплати на Дирекция „Миграция“-МВР сумата от 100 (сто) лева представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: